

אינינו

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

השיר האהוב על המלך

שירתו עשתה לה כנפיים, כל אנשי חצר המלוכה עמדו פעורי פה מול היצירות המופלאות שהלחין, ויותר מכך - מן התוכן העוצמתי שחרו בהן. מדי יום היה נעמד עם כינורו המיוחד מול המלך ופמלייתו, ומפיק שירת נשמה מלווה בצלילים ענוגים שגרמו שחרון חושים לכל שומעיהם.

לכולם, מלבד המלך בעצמו, שישב והביט נכחו כאשר דוק של עצב בעיניו.

זה היה שקוף. משהו לא מוצא חן בעיני המלך.

המשורר ניסה את כוחו בכל דרך שהיא, שיפר וייפה, אך דבר לא הועיל, המלך המשיך להאזין כאשר ההתרגשות ממנו והלאה.

עד לאותו יום מר ונמהר.

המשורר הגיע באותו יום לחצר המלך, לאחר ליל נדודים, מרוגז קמעא. תוך כדי ההכנות לשירה השתבש משהו, אחד המשרתים שהיה אמור להגיש לו את אחד

הכלים התעצל, ומשום כך לא היה יכול להתחיל בשירתו כמתוכנן. זעמו התפרץ, הוא שכח היכן הוא עומד, ופתח את פיו בגידופים. כאשר התפכח מכעסו, כבר היה מאוחר מדי, ההתפרצות הכל-כך לא מנומסת היוותה פגיעה גסה בכבוד המלך.

המלך עדיין שותק, אך האיש תופס בעצמו את חומרת המצב; הוא פגע במלך, כן, הוא האזרח העלוב העיז לילול בכבוד המלך הגדול. זה נגע ללב, ותוך כדי

עמידתו שם פרץ בכבי מר, התנפל לרגלי המלך וביקש סליחה. עיני כל השרים מופנות אל המלך, והנה נהרה שפוכה על פניו, "את המנגינה הזאת אני אוהב, אוי, היא נוגעת עד עמקי הנפש. עכשיו הוא משורר את השירה המתוקה ביותר מאז החל לשורר!"

זה היה יותר ממוזר, למה נהנה המלך דווקא מבכיו המר של המשורר? מה יש ביללות אלו שאין בצלילים הרכים שאותם הוא מפיך כל הזמן באמנות נפלאה!?

"תבינו", אומר המלך, "השירים שלו אכן נפלאים, הביצועים מדהימים, אך אני ביקשתי לשמוע בשירתו את ההכרה הפנימית שהוא עושה זאת לכבודי, שהוא מכיר בכך שאני המלך. עד עתה לא שמעתי זאת, הכל היה מן השפה ולחוץ. לעומת זאת, הבכי הטהור הזה, שבו הוא הביע חרטה מעומק הלב על שפגע בכבודי, ביטא את ההכרה הפנימית הזאת שאני מלכו. זו הייתה

בשבילי השירה הנעימה ביותר ששמעתי אי פעם מפיו משורר זה" - - -

"ימים יוצרו ולו אחד בהם - זה יום הכיפורים לסליחה" (רש"י תהילים קלט טז). מבין כל ימות השנה שיצר ה' הוא בחר לו יום אחד ומיוחד, את יום הכיפורים. זהו היום שבו גוברים רחמיו באופן מופלא, והוא הפיך להעניק מתנת חנים שאין דוגמתה: "סליחת העוונות!"

כל תיאור יחוויר מול עוצמת המתנה הזאת. אם היינו מכירים בצרה הצרורה שגלומה בכל חטא, היינו מעריכים מעט את שוויה האדיר של מתנה זו. אם היינו מאמינים ש"אילו היו מתקבצים עלי יחד כל הרוצחים והגזלנים והאכזרים שבעולם, לא היו יכולים לעשות לי כאלף שנים מה שאנוכי עשיתי לי בעצמי על ידי חטא ופגם אחד שחטאתי נגדך" (ליקוטי תפלות: ח"א פא), כי אז היינו יודעים לשמוח ולעלוז בלי גבול על הצלה נפלאה זו ששמה יום הכיפורים.

מה המיוחד באותו יום שפותח לנו את שערי הרחמים, וכי אין ימים יפים יותר? האם הלימודים העמוקים בשאר הימים אינם יפים כדברי הסליחה הפשוטים שאנו אומרים ביום קדוש זה? מה מיוחד את עבודת היום הזה שעל כן הוא כה חביב בעיני המלך?

המלך אוהב דווקא את אותה תמימות, כאשר האדם נעמד מולו ללא כל פיוט ושירה, ובלי שום מושג

איך לרצות את המלך על הפגיעה בכבודו, והוא מצטער על כך באמת, ומתוך כך הוא בוכה בכי טהור, שהוא יקר בעיני ה' יותר מכל אותן השגות גבוהות ונפלאות שלא נבעו מן הלב.

ביום קדוש זה, הוא רוצה מאיתנו את אותה תמימות, שנשיב אל ליבנו את מה שאנו יודעים מכבר, על גדולתו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ונתחיל לכאוב על כל מעשינו שאינם עולים בקנה אחד עם ידיעה זו.

ביום הכיפורים נשליך את כל חוכמותינו המדומות, לא נבקש להלך דווקא בגדולות, נעמוד כתינוקות בוכיים ונבקש סליחה על כל הפגיעות בכבודו של המלך. תמימות חביבה זו תפתח לנו שער לחתימה טובה ומבורכת.

(על פי ליקוטי הלכות: יום כיפור ב)

התחדשות

עוד לא היה כבושם הזה!

בשמחה רבה הנו לבשר לחסידי ברסלב בכל אתר ואתר, שלאחר מאמצים מרובים עלה בידנו להקים את עמדת המחשב הראשונה להטענת שיעורים, בה יוכל כל החפץ להתקרב לדרך רבנו הקדוש, להרוות את צימאנו בדברים הנכבדים מהנחל נובע מקור חכמה, ולחדש כנשר נעוריו.

העמדה הראשונה הוקמה במודיעין עילית (אחות ברסלב) וניתן להטעין בה נגני MP3 ממגוון השיעורים והשיחות הרבה שבידי מערכת 'אוצרות ברסלב'.

בתוכניתנו להקים בעזרת ה' עוד ועוד מערכות כאלו בכל רחבי הארץ, לכן אנו פונים בזאת לכל מי שרוצה להימנות בין מוזכי הרבים בצורה חסרת תקדים זו - להנציח או להקדיש עמדות כאלה לזכות או לעילוי נשמת יקריו - ליצור איתנו קשר במספר טלפון: 057-100646-3.

ניתן לחלק עלות של מערכת להטענת שיעורים, בין כמה נדיבים.

מקווים אנו שמערכת הטענת שיעורים זו תהווה פריצת דרך בתחום ההפצה, ובכך נוכה להבטחת הנביא: "ומלאה הארץ דעה" ולקירוב הגאולה, כמו שאמר רבינו הקדוש, שכשיתפרסם ספרו בעולם ניתן יהיה לצפות למשיח!

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	ה	צ.	קט	צט ק	ב"ב
א	ט	צ:	קי	קא קב	לו
ב	י	צא.	קי"א	קג קד	לח
ג	יא	צא:	קיב	קה קו	לט
ד	יב	צב.	קיג	קז קח	מ
ה	יג	צב:	קיד	קט קי	מא
ו	יד	צג.	קטו	קי"א קיב	מב

יום של הפצה

לרפואת הילד
משה יעקב בן יונה

אוצרות
ברסלב
02-9950000
Tel. 1-718-8552121

ת.ד. 50617 בית שמש
טל' במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066
bra Slav@actcom.net.il
ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

איך מספקים את הנפש?

מקרב אותנו לה' ומספק במידת מה את הרעבון הזה, אבל לפעמים גם כשעובדים את ה' מרגישים שהעבודה לא מספקת את הנשמה באופן מושלם.

רבינו מגלה לנו את הפיתרון לבעיה: לומדים תורה ביגיעה, עד שזוכים להבין ולדעת אותה. כל אחד לפי מדרגתו ומצבו, לפי האפשרות שיש לו לעסוק בתורה, שישתדל להבין, בבהירות ובאופן יסודי את אשר הוא לומד, ולא ללמוד סתם ברפרוף ובערך.

זאת משום שהוכמת התורה היא היא השפע הטוב שהקב"ה משפיע לעולם ואילו הנפש כמחה, כמו שאמרו חז"ל "אין טוב אלא תורה" (אבות 1, 2). התורה היא האור המאיר כל יום מחדש ואשר אליו השתוקק כל הלילה, כמו שכתוב "וירא אלוקים את האור כי טוב" (בראשית א' 4) וכמו שכתוב: "ותורה אור" (משלי 1, 7)

וכן כתוב בוהר הקדוש: "וכאין אינון דידיע אורחיו דאורייתא ... דאינון נטעין אילנא דחייא לעילא דכלא אסותא" (= אשרי אלו שידעו דרכי התורה... שהם נטעים את עץ החיים שמעל לכל הרפואות). כי ידיעת התורה היא התרופה לנפש, והיא זו שמספקת באופן מלא את הצימאון שלה, ועל ידה זוכה אדם להיות במצב של אור יום שבו שופע עליו אך טוב וחסד.

"והאר" עינינו בתורתך - תרתי משמע!

דלעי באורייתא ומגומגומא דלא ידע - כל מילה ומילה סלקא לעילא וקוב"ה חדי בהאי מילה" (= מי שלומד תורה ומגומגם בה בנימנעם שאינו יודע - כל מלה עולה למעלה והקב"ה שמח באותה מילה) - אבל כשאדם מתייגע בתורה ומבין אותה, הוא זוכה לחוכמת התורה שממלאת את החיסרון של הנפש ומרפא אותה.

רבינו, כדרכו, אינו מסתפק במתן עצמו, אלא גם מסביר לנו את כל העניין לאורכו ולרוחבו. נשתדל גם אנו להבין מעט, במיוחד כשמדובר ברפואת הנפש שלנו.

הקב"ה חפץ לקרב אותנו ולהשפיע לנו תמיד חסדים, אבל כדי לקרב אדם צריך גם לרחק אותו לפעמים, כדי שיתאמץ להתקרב יותר; כשמשפיעים לאדם חסד, צריך גם לצמצם אותו לפעמים, כי כשנותנים סעודה לאדם שבע אין זה חסד.

דבר זה הוטבע גם בנריאה, שקודם כל יום חדש, שבו מרעיף הקב"ה עלינו חסדים - כמו שכתוב "להגיד בבוקר חסדיך" - מוכרח לבוא לילה, שאז יש רק להתחזק בציפייה אל האור ובאמונה שבוא יבוא - "ואמונתך בלילות".

נפשו של האדם, טיבעה כטבע הלילה, שהוא זמן הצמצום והציפייה, כמו שכתוב "נפשי אייתך בלילה"; היא נבראה כך, כדי שהיא תשתוקק באופן תמידי להדבק באור ה' יותר ויותר.

למדנו אפוא שהרעבון הזה של הנפש הוא רעבון לרוחניות. במה נשבעי אותה? ודאי הוא שכל מצווה וכל מעשה טוב

"צריך כל אדם לרפאות נפשו... וזה על ידי שמתייגע בתורה עד שזוכה לידע אותה ולהבינה, כי... יש... התרחקות שהוא התחלת התקרבות, שיתאמץ להתקרב יותר... שהוא בחינת לילה... בחינת נפשי אייתך בלילה... כי התורה נקראת אור שהיא היפך החושך." (ליקוטי מוהר"ן ח"א עד)

הפתיחה של המאמר "צריך כל אדם לרפאות נפשו" מעוררת בודאי תמיהה אצל כל מעיין: "כל אדם"? "לרפא"? כולנו חולים?!

כשרבינו אומר 'כל אדם' הוא מתכוון גם לצדיקים - איזו רפואה הם צריכים?

אכן, באמת כך, אולי לא כולנו מודעים לכך, אבל נפשו של האדם מטבעה חסר לה תמיד, היא כמחה כל הזמן לאיזה משהו נעלם שיתן לה אושר, שלימות וסיפוק. כמו שכתוב "וגם הנפש לא תמלא" (קהל 1, 2). יעיד על כך כל מי שניסה להתות אוזן לקולה של הנפש.

יש המנסים להשקיע רעבון זה באמצעות סיפוק צרכי הגוף, ויש המתעלמים ממנו לגמרי, אבל רבינו מגלה לנו מהו "המוזון" שבכוחו להרגיע את הנפש המשתוקקת - חוכמת התורה, וזאת - "על ידי שמתייגע בתורה עד שזוכה לידע אותה ולהבינה".

איננו באים ח"ו לזלזל בלימוד התורה אף בלי הבנה, שגם הוא חשוב מאוד - כמו שכתוב בוהר (ויקרא דף פה ע"ב) "אית מאן

החסיד המופלא רבי אברהם שטרנהרץ

ישראל קרדונר, היה רבי אברהם הולך מדי יום שישי עם חברו רבי מרדכי שו"ב, לאסוף צדקה עבור אנשי שלומינו העניים, עד שרבים כינוהו "אברהם איש החסד".

בחדוש אדר תרצ"ו עלה להתיישב בארץ ישראל. בבואו הביא עמו את כל אוצרות הרוח וליבה את אישיו של רבינו הקדוש וקירב מקורבים חדשים.

ביום כ' באלול שנת תשט"ו, השיב נשמתו הזכה ליוצרו. למרבה הפלא אהז בסדר לימודו ב'שולחן ערוך' בסמך צ"ג - כמניין שנותיו. בהלווייתו הניחו על ליבו ספר 'ליקוטי מוהר"ן לאמור: קיים ולימדו זה מה שכתוב בזה.

בנוסף, ניחן בקול ערב, ותפילותיו היו כבן המתחטא לפני אביו. בגיל עשרים ושתים מינהו סבו הרב מטשערין ורבי אברהם דב נכד רבינו בעלי תפילה בקיבוץ בראש השנה באומן. בתפקיד נשגב זה שימש כחמישים שנה, ולאחר עלותו ארצה - עוד כעשרים שנה. תפילתו שהיתה בנעימות נפלאה, מתובלת בדמעות רבות, חדרה ללב שומעיה, ולא מעט בעלי תשובה נעשו בזכותה.

במשך ימי נעוריו זכה להסתופף רבות במחיצת תלמידיו מוהרנ"ת המובהקים: סבו הרב מטשערין שממנו למד רובי תורותיו, רבי נחמן מטולטשין, רבי משה ברסלבר, רבי אפרים בן רבי נפתלי, וכן דודי אביו - בני מוהרנ"ת. באותם ימים, בצילם של אנשי אמונה ודעת אלו, ניצתה שלהבת רבינו בלבו הטהור, ולימים העלה על הכתב שיחות וסיפורים ששמע מפייהם על רבינו ותלמידיו בספרו "טובות וזכרונות" (אשר כעדותו בהקדמה היו רק חלק קטן ממה ששמעו אוזניו).

החסיד הגדול רבי אברהם בן רבי נחמן מטולטשין נהג להתאכסן אצלו בכל פעם שבא לבקר בטשערין. באחד מביקוריו הראה לו את כתבי חידושיו על 'ליקוטי מוהר"ן' וביקש ממנו לחוות דעתו מה ראוי לבוא לדפוס. רבי אברהם שטרנהרץ סידר לו את חידושיו על התורות א' עד ח' ואותם הדפיס רבי אברהם בן רבי נחמן.

למרות גדלותו בתורה ועבודת ה', לא חס על כבודו, ולאחר שנוסדה ישיבת 'אנשי מעמד' באומן, על ידי רבי

נולד לאביו רבי נפתלי הירץ בן רבי שכנא בנו של מוהרנ"ת. כן היה נכד מוהרנ"ת מצד אמו, שהיתה בתו של רבי נחמן מטשערין, בנו של רבי הערש לייב, בנו של רבי אהרן תלמיד רבינו.

מנעוריו יקדה בקרבו אהבת התורה. בהגיע מועד נישואיו, בגיל שש עשרה, נותר לו מספר דפים לסיום הש"ס. המתניו לו אפוא עד שסיימם, ובו ביום נערכה חופתו. בצעירותו נסמך להוראה על ידי יותר ממאה רבנים, ביניהם כמה מגדולי הדור. מאוחר יותר שימש בדיינות בערים קרימנצ'וק ואומן.

בהיותו בטשערין, היה תקופה מסוימת מלמד דרדקי. באותם ימים נפלו רבים ברשת ההשכלה שראשיתה הייתה הפרדת דברי חז"ל מהתורה הקדושה. אחד מנגידי העיר פנה אליו בבקשה שילמד את בנו חומש ללא פירוש רש"י ומדרש, והוא ישלם לו על כך טבין ותקלין. רבי אברהם, שדברי סבו מוהרנ"ת על הסכנה האיזמה הטמונה בשיטה זו חקוקים היו בעצמותיו, דחה על אתר את ההצעה בשתי ידיים.

הוא נתברך בזיכרון דקדושה, והיה כלי מלא מכל מכמני התורה: נגלה, דרש וסוד. את כל אלה היה מבאר על יסודות דברי רבינו ומוהרנ"ת, שספריהם הקדושים היו שגורים על פיו, וכשהיה לומד את דבריהם ברבים, כשעיניו עצומות, היו השומעים חשים חיות עצומה שלא נמוגה זמן רב.

גם כשלעשות אי אפשר

- לרצות אפשר!

(על פי שיחות הר"ן רס)

שאלה:

מה הם דרכי התשובה לפי תורת רבינו הקדוש?

תשובת הרב יהודה צבי שפירא:

בדברי רבינו הקדושים מוצאים אנו פרטים רבים בדרכי התשובה, אשר רובם ככולם משולבים ביסודות התשובה המבוארים בדברי חז"ל, ראשונים ואחרונים; וכשיחתו הקדושה: "אני קנאןך חדש מלא ישן". רבינו מדבר על אותם יסודות תשובה מוכרים מהספרים הקדושים, אך הוא יוצק אותם בכלים חדשים. בכלים של התחזקות.

וכך הם דברי רבינו בליקוטי מוהר"ן חלק א' תורה ו' - התורה של ימי אלול:

"כשרוצה אדם לילך בדרכי התשובה - צריך להיות בקי בהלכה (כלומר: בהליכה; אך ללכת) וצריך שיהיה לו שני בקיאות, היינו בקי ברצוא ובקי בשוב... היינו מי שרוצה לשוב להשי"ת, צריך להגור מתניו, שיהוק עצמו בדרכי ה' תמיד, בין בעליה בין בירידה, שהם בבחינת 'אם אסק שמים אתה ואציעה שאול הנד'".

כלומר, על השב בתשובה לדעת כי הדרך לתשובה איננה חלקה, והיא כוללת עליות וירידות, כל הזמן. לפיכך אל לו להיבהל משום ירידה, תלולה ככל שתהיה, ואל לו להסתנוור משום עליה, רמה ככל שתהיה. עליו להיות בקי היטב בדרכי התשובה - אך לעלות בהן, ובעיקר אך להתחזק בעת ירידה מהן...

"...וכאשר נראה ונודע לכל מביט ומסתכל בספריו הקדושים, שאף על פי שמרבה לדבר מכל המידות טובות וישרות, אבל עיקר ורוב דבריו יסובבו על עניין התחזקות - לחזק ולאמץ כל הנחשלים והעייפים והיגעיים, אשר עמלק רודף אחריהם, לבל יתייאשו עצמם מן הרחמים, כי הוא יתברך - הנון רב לסלוח", דברי רבי אברהם ב"ר נחמן (מכבי אור, חכמה ותבונה).

בהמשך מוסיף רבי אברהם פרט מעניין מ"צוואת" רבינו הקדוש לפני הסתלקותו: "וכאשר נשמע ונראה גם בעת יציאת נשמתו הקדושה, שעד הנשימה האחרונה כפל ושישש: הנון המרבה לסלוח' פעמים אין מספר" - - -

לאמור, שההתחזקות, נקודת התקווה, העוצמה של 'הנון המרבה לסלוח' - עליהן סובבים והולכים רוב דבריו של רבינו הקדוש אל החפצים להיכנס לשערי התשובה.

רבינו לא החמיר בתנאי התשובה. "יש להקל אופן התשובה על החוטאים" - היה ר' לוי יצחק בנדר מצטט בשיעוריו מדברי רבינו בספר המידות. "רבינו רוצה להקל מעלינו את דרך התשובה, להמעיט מהייסורים והזיכוכים שהשב בתשובה עובר אותם. הרי העניק לנו דרך תשובה כה קלה, כה פשוטה, עצות שכל אחד יכול להיאחז בהן!"

"כי מרחמיו יגהם, היינו מי שהוא רחמן הוא יכול להיות מנהיג", המשיך ר' לוי יצחק לתבל בנועם שיחתו את דבר התשובה על פי תורה זו בליקוטי מוהר"ן ח"ב: "כי עיקר הרחמנות הוא, כשישראל עם קדוש נפלים בעוונות רח"ל, כי זהו הרחמנות הגדול מכל מיני הרחמנות... וזה עיקר הרחמנות - לרחם על ישראל עם קדוש, להוציאם מהמשאוי הכבד של עוונות".

זה עיקר תפקידו של החוזר בתשובה - להתחזק ולדון את עצמו לכף זכות. כמו שכתב מוהר"ת בליקוטי הלכות: "מי שהוא במדרגה התחתונה - צריך דווקא למצוא זכות בעצמו, כדי של יפול לגמרי ח"ו. וזה עיקר טהרתו ותשובתו" (השקמת הבוקר א, יב).

לעתים קרובות צריך השב בתשובה להזכיר לעצמו, כי עצם העובדה שהוא רוצה לחזור בתשובה, מהווה מקור להתחזקות, כי "אפילו אם האדם הוא כמו שהוא, כל זמן שעדיין הוא זוכר את ה' יתברך ויש לו רצון לשוב אליו יתברך - בודאי סוף כל סוף יזכה לתשובה בלי ספק" (שם ערב ג, ד).

יחד עם זאת יש לזכור, שדיבורי ההתחזקות אינם באים לגרוע או להמעיט מאימת הדין. "גם הגי הים רועדים בליל כל נדרי מאימת יום הדין" - שח הרה"ק מבארדיטשוב. "אם כן, כמה כבר צריכים לרעוד כשאין רועדים" - הפטיר מוהר"ת.

אחוז בזה וגם מזה אל תנח ידך!

עם נבל ולא חכם (דברים לז, ו). "עמא דקבילו אורייתא ולא חכימו" (אנקלוס).

צריך לעבוד את ה' בתמימות, ולא להתחכם, כי מי שרוצה להתחכם, יגיע לטעויות גדולות ולאפיקורסות, ולא יועילו לו כל ההוכחות והמופתים.

כי גם בזמן קבלת התורה היו לאנשים חוכמות גדולות של עבודה זרה וכדומה, ואם עם ישראל היה רוצה להתחכם, לא היו מועילים לו כל האותות והמופתים שעשה משה רבינו. אולם, עם ישראל הבין היכן האמת והחליט להתעלם מכל החוכמות ולהאמין בה' ובמשה עבדו ולקבל את התורה.

כך הוא הסבר הפסוק "עם נבל ולא חכם" ותרגומו "עמא דקבילו אורייתא ולא חכימו" - העם שקיבל את התורה ולא התחכם. נבל - ראשי תיבות למד בית נתיבות שמהן בנויה התורה. עם נבל - עם ישראל קיבל את התורה בזכות "ולא חכם" - שהלך בתמימות ולא התחכם.

(ליקוטי מוהר"ן ח"א קכג)

"כי חלק ה' עמו... ימצאהו בארץ מדבר ופתחו ילל ישימון" (שם לב ט-י)

בכל יהודי, אפילו ברשע גמור, יש נקודות טובות, כי בלי ספק עשה אי-פעם איזה מעשה טוב. אמנם גם המעשה הטוב ההוא אינו מושלם, כי הוא נעשה מתוך גאווה או מידות רעות אחרות, אך אף על פי כן, בוודאי יש במעשה ההוא איזו נקודה טובה, כי בכל יהודי, בלי יוצא מן הכלל, יש ניצוץ של קדושה השואף להתגלות.

הצדיקים הגדולים מחפשים את הנקודות הטובות הללו, ובכוחן הם מחזירים את עם ישראל בתשובה, כי הנקודות הטובות הללו חשובות ויקרות מאוד, והן מחוברות עם הקדוש ברוך הוא, כי כל הטוב בא רק ממנו. אלא שהנקודות האלה רדומות, והצדיקים מקלפים את הרע שחופה עליהן ומעוררים אותן, ואז הטוב מתגבר והם חוזרים בתשובה.

זה הפירוש של הפסוק "כי חלק ה' עמו" - הנקודות הטובות, שהן כביכול חלק של ה' שיש לו בעמו; "ימצאהו בארץ מדבר ובתוהו ילל ישימון" - הצדיקים מוצאים את הטוב הזה גם בלב לבו של מדבר שגממה רוחני, ועל ידי זה ישיבו את כל עם ישראל לה', כמו שכתוב בשירת האזינו, שלמרות כי "אנכי הסתר אסתיר פני... על כל הרעה אשר עשה", בכל זאת: "לא תשכח מפי זרעו" (דברים לא יח, כא).

(ליקוטי הלכות השקמת הבוקר א, ח)

אוצרות ברסלב

- לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
- בארה"ב ..... (1)718-8552121
- מוקד הישועות** העברת בקשות לקברו של רבי נחמן מברסלב באומן 1-800-255-522
- התאחדות הבחורים דחסידי ברסלב בארץ הקודש**
- אגף שיבוץ בישיבות 02-9928999
- חנות ספרים ברסלב**
- מא"ש 110 ירושלים 02-6286823
- חדר ספרי ברסלב**
- אלשיך 5 בני ברק 052-7653662
- הרב דוד קרמר-מוהל מוסמך** מוהל בית החולים "ביקור חולים" בעמח"ס "מסורת הברית" 052-7656777
- מבצע ספרים ירושלמיים'**
- כל כרך 33 ש"ח בלבד 057-3122065

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות
1-800-255-522

24 שעות בממה

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופריחה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

בעקבות הביקוש הרב ניתן להשיג את המגזין המיוחד "אוצרות ראש השנה" בחנויות ברסלב דלהלן:

ירושלים:

- חנות ברסלב רח' מא"ש 110
- חנות ספרים "עין יעקב", שוק מא"ש בני ברק;
- חדר ספרי ברסלב, רח' אלשיך 5
- בית שמש:
- ספרי ברסלב, ביה"כ נחלת חן

חוזר הבנק: 1 ש"ח. ניתן לקבל את הנלוו גם בדוא"ל המערכת: breslav@etcom.net.il